

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσαι αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

* Ἔτος . . Δραχ. 10.

* Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

* Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΑΝΑΤΗΚΗ ΕΛΕΥΘΟΥ ΚΑΙ ΕΡΤΑΣΙΑΣ

ΟΧΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ!

Πῶς Σᾶς φαίνεται, ὦ Πανέλληνες, αὐτὴ ἡ σκέψις τὴν ὁποίαν ἔγραψε μία Ἀθηναϊκὴ Ἐφημερίς ἐκ τῶν μεγαλοσχήμεων, κατὰ τὴν 17 Ὀβρίου ; « Κράτη τὰ ὅποια ἔχουν Λαοὺς πολὺ ὑποδεεστέρους τοῦ ἰδιοῦ μας προσδεύουν διότι ἤξεύρουν νὰ ἐπιδεικνύωνται, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα δι' ἑαυτοὺς μόνους, πρέπει καὶ νὰ δείχνωμεν τί εἴμεθα ! »

Μολονότι εἶνε σκληρὸν νὰ κακολογῇ τις ἑαυτὸν ἐν τούτοις ἠμολογῶ ὅτι δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν φίλην Συναδέλφον ὡς πρὸς τοῦτο διότι ἐὰν τῶνόντι δεῖξωμε τί εἴμεθα τότε φοβοῦμαι πολὺ μὴ διαγραφῶμεν ἐκ τοῦ χάρτου τῶν Ἐθνῶν.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἀναχωροῦμεν ἀπὸ ἀντιθέτους σκέψεις νομίζοντες ὅτι ἡ ἐπίδειξις βλάπτει ἀντὶ νὰ ὠφεληθῇ καὶ ὅτι ὁ ἐπιδεικνύμενος, ὅταν μάλιστα εἶνε πλήρης κρυπτομένων πληγῶν, κινδυνεύει νὰ πάθῃ τὴν συμφορὰν τοῦ Γαῖδαρου ἐκείνου ὅστις περιεβλήθη τὸ δέριμα Λέοντος ἐπιδεικνυόμενος καὶ ὅστις μὲ τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ ἀνέμου γυμνωθεὶς ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ὅλον τὸ ξυλοκόπημα τῶν πρῶην θαυμαστῶν του, διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἴδιον τῆς Σοβαρᾶς καὶ Ἐθνικῆς Δημοσιογραφίας εἶνε ὁ ἔλεγχος ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ ὀρθαὶ συμβουλαὶ ἀφ' ἑτέρου δι' ὧν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ δυνηθῇ νὰ ἰαθῇ ἐκ τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας πραγματικῶς ἔχει καὶ ἔπειτα θὰ δύναται νὰ παρουσιάζηται οὐ μόνον εἰς τὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἀκαδημίας ὅπου ἀντὶ νὰ ἐπιδεικνύηται ἀνωφελῶς θὰ δεικνύη ἐπωφελῶς τὰς ἀρετὰς τοῦ δι' ὧν ἡ μὲν Πατρίς θὰ τιμᾶται ἡ δὲ Ἀνθρωπότης θὰ ὠφελεῖται !

Τότε δὲ θὰ ἀμιλλάται οὐ μόνον πρὸς τὴν Βουλγα-

ρίαν καὶ Ρωμανίαν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ προηγμένα εἰς τὸν Πολιτισμὸν Κράτη.

Διὰ νὰ ἐπιτύχουν λοιπὸν ταῦτα κ. κ. Δημοσιογράφοι δὲν ἀρκοῦν οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ ἀλλοζονικαὶ φράσεις, χρηάζεται ἔλεγχος δριμύς καὶ ἐργασία πνευματικὴ καὶ σωματικὴ· ταῦτα δὲ ἵνα ἐπιτύχῃσι δεόν ὄχι νὰ ὑβρίζωμεν καὶ νὰ ἀπειλῶμεν τοὺς ἄλλους (ὡς πράττουσιν οἱ Ἕλληνες Δημοσιογράφοι καὶ Κυβερνήται) οὔτε νὰ προδίδωμεν τὸ ἐθνικὸν μας ὄνομα καὶ τὰς ἐθνικάς μας παραδόσεις γινόμενοι κατ' ἀρχὰς μὲν Δούλοι τοῦ Βασιλέως ἵνα εὐκολώτερον πλουτήσωμε, μετὰ ταῦτα δὲ νὰ καταλεγόμεθα μετὰ τῶν πρῶτων Διαπτροφῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνειδήσεως ἵνα ἐκμεταλλευθῶμεν Ἀτίμους περιστάσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀτίμων σκοπῶν.

Μάλιστα ! Ἴσως μὲ μεμφθῶσιν ὅτι ἐγὼ αὐτὸς Ἕλληνα ὦν ὑβρίζω ἑμαυτόν ! καὶ ὅμως Ναι ! ὑβρίζω ἑμαυτόν ἵνα ὑπὸ τὸ φοβερὸν μαστίγιον τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐλέγχου διορθῶται τὰ ἐμὰ ἐλαττώματα, ὑβρίζω ἑμαυτοὺς διότι ἐὰν πρὸ πολλῶν ἐτῶν οὐδὲ τοῦ Ἀνακτος ἐξαιρουμένου ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἠθέλομεν ἐννοήσῃ, ὅτι ἐργαζόμενοι καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρωμανίᾳ καὶ παντοῦ ὅπου ὁ Ἕλληνα ζῆ ἐγκατεστημένος, διὰ τὸ ἴδιον μόνον συμφέρον καὶ οὐχὶ διὰ τὸ συμφέρον καὶ διὰ τὴν ἰσχύνα τῆς Πατρίδος, κινδυνεύομεν ἡμέραν τινα νὰ δεχθῶμεν κολάφους καὶ λακτίσματα ὡς ἐκεῖνα ἄτινα νῦν ἐν Ρωμανίᾳ δεχόμεθα, εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ πράγματα θὰ εἶχον ἀντίστροφον μορφήν ὁμολ. οἱ Ἕλληνες θὰ ἦσαν μορφωμένοι—ἐντιμῶι—Πατριῶται ἔτοιμοι πρὸς θυσιᾶν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπὲρ τῆς μεγαλοποιήσεως τῆς νῦν καταλασπωθείσης Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως δὲν θὰ εἶχομεν τοὺς ἐξευτελισμοὺς τοῦ 1897 ὧν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν νὰ γνωρισθῶμεν τῶνόντι ποῖοι εἴμεθα ! . . . καὶ ἐπομένως νὰ παύτῃ τὸ πρὸς ἡμᾶς σέβας καὶ ὁ πρὸς ἡμᾶς φόβος τῶν θρασέων ἐκ τῶν τέκνων τῆς φυλῆς τοῦ Βόλγα καὶ τῶν Νόθων ἐκ τῶν τέκνων τῆς φυλῆς τῶν Ρουμάνων, οὐδὲ τὴν πλήρη χαλάρωσιν τῶν πολεμικῶν ἀγαγμάτων, τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α. Γ. 55. 44. 0014. 7L 0029

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Χώρας τῶν ὁποίων ἡ καταρατὴς οἰκτροτάτη κατάστασις μὲ ὄσας ἐπιδείξεις ! καὶ ἂν ποιήσωμεν κ. κ. Δημοσιογράφοι Σῆς βεβαίως μὲν ὅτι δὲν θὰ κατορθωθῆ νὰ κρυφθῆ.

Καὶ διατὶ ἄρα γε νὰ φαίνεται ἀκατονόητον εἰς ἡμᾶς τὸ « πῶς εἴμεθα μικροὶ καὶ ἄξιοι περιφρονήσεως ; » ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου πολέμου Ἕλληνας μέχρι τοῦ τελευταίου καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου Ἄρχοντος μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀπὸ τῆς Ἀριστοκρατίας Ἕλληνίδος μέχρι τῆς Πλουστρίας μόνον ἐνστικτικὰ βασιλεύουσι ; ἡ παράτασις τῆς ζωῆς, ἡ ἐναποθήκευσις ὕλης, ὁ καλλοπισμὸς καὶ ἡ οἰκίαι, ἡ λήθη Πατρίδος καὶ αἰσθήματος, ἡ περιφρονήσις εἰς τὴν αὐταπάρησιν καὶ εἰς τὴν ἀλληλεγγύην, ἡ πλήρης μίμησις ἡθῶν ἐθίμων τὰ μᾶλλον ἐπιβλαβῶν καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν διάνοιαν, ὅλα τέλοσ τὰ ἐλαττώματα καὶ οὐδὲν προτέρημα στολίζουσι ἡμᾶς τοὺς σημερινοὺς Ἕλληνας ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Προγόνους μας τοὺς ὁποίους ἐστόλιζον μόνον ἀρεταί !

Πῶς λοιπὸν νὰ ἐπιδειχθῶμεν ; τί νὰ ἐπιδείξωμεν ; ἀμάθειαν, ἀλαζονίαν, ψευδοπολιτισμὸν ; πῶς νὰ παρουσιασθῶμεν ἀφοῦ ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς φέρομεν ὡς αἰῶνον πῖλον ἀτιμίας τὴν φυγὴν τῆς δυχρομένης Δαρίσσης, ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου τὸ φοβερὸν ὄνειδος τοῦ Ἑβραίου ἐλέγχου, ἐπὶ δὲ τῶν ὤμων καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἀτελευτήτους δολοφονίας καὶ φόνους καὶ κλοπὰς καὶ πατροκτονίας καὶ ἀδελφοκτονίας καὶ κομματισμὸν καὶ αἰσχροκέρδειαν καὶ ἀτομισμὸν μέχρις τῆς ὑψίστης, τῆς ὕλοφροσύνης καὶ ματαιότητος, βαθμίδος ;

Ἐξυπνήσωμεν ἐκ τοῦ ληθάργου πάντες ! Ἄς ἀποβιβάσωμεν τὴν ἀχλὺν ἥτις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη καλύπτει τοὺς ἐξοιδωμένους ἐκ τοῦ ὕπνου ὀφθαλμοὺς μας καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ τὰ ἀνθελληνικὰ Συλλληγητήρια καὶ αἱ σφαγαὶ τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ ἥττα τοῦ 1897 καὶ ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ ὅλα τὰ στίγματα ἡμεῖς τὰ ἐδημιουργήσαμεν καὶ ἡμεῖς τὰ προπαρασκευάσαμεν, διότι αἱ μόναι ἀσχολίαι καὶ ἡ μόνη ἐργασίμας ἀνακεφαλαιοῦται εἰς τὰ ἑξῆς.

— Διῶνια ταξείδια καὶ πολυδάπανοι θαλαμηγοὶ καὶ τὸ ἀλώνιον ἀνεύθυνον, — Συνεχῆ πρωτοχρονιάτικα ἀλωπεκῶν καὶ Αὐλικῶν καὶ Πριγκηπῶν παιγνίδια καὶ σφοαὶ ἀλωπεκῶν ἐν θριάμβῳ ὑπὸ ἐστεμένων συρόμεναι — Κομματικαὶ καὶ προσωπικαὶ Κυβερνητῶν καὶ Νομοθετῶν διαμάχαι καὶ Βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν δολοφονικαὶ Μονομαχίαι — Ὁργια καὶ κλοπαὶ κομματαρχῶν καὶ διοικητῶν — Πλουσιῶν καὶ Ἀριστοκρατῶν διαφθοροὶ καὶ ματαιοδοξίαι καὶ πιέσεις καὶ ἐκμεταλλεύσεις — Ἐγγραμματῶν καὶ Σοφῶν τελεία ἀφασία καὶ στωϊκότης καὶ πεθηνιότης καὶ σχολαστικότης — Λαοῦ ἀδιαφορία καὶ ὕπνος παντοεινός !

Ἰδοὺ διὰ ποίων μέσων ἔχομεν τὴν ἀπαιτήσιν νὰ προσευσθῶμεν καὶ νὰ ἐπιβληθῶμεν καὶ νὰ καταστῶμεν σ. βαστοί !

Ἐντροπῆ Ἀγατοί !
Ἄν θέλωμεν νὰ γειθῶμεν τοὺς ὠραίους καρπούς

τῆς τιμῆς καὶ τῆς προόδου πρέπει νὰ καλλιεργήσωμεν τὸ δένδρον ποῦ τοὺς παράγει καὶ οὕτως αἱ μὲν οἷζαι ὀνομάζονται ἐργασία, ὁ δὲ κορμὸς μόρφωσις, οἱ δὲ κλάδοι θυσία, Ἀλληλεγγύη — Ἐντιμότης — Χαρακτῆρ — Δικαιοσύνη — Διοίσεις — Νομοθεσία ;

Τὸ δὲ δένδρον τοῦτο ἵνα καλλιεργηθῆ θέλει ἀντικατάστασιν τῶν ΤΕΜΠΕΛΙΔΩΝ ΕΡΓΙΑΤΩΝ οἵτινες ἀντι νὰ καλλιεργῶσιν κοιμῶνται ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τὰς ρίζας του καὶ καταβροχθίζουσι τοὺς καρχεκτικούς του καρπούς.

Ἄλλ' ἵνα γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις αὕτη καὶ ἵνα δημιουργηθῶσιν οἱ ἐργάται χρηάζεται διδασκαλία καὶ δημοσιογραφία, ἀνάγκη ἐλέγχου καὶ ἐργασίας καὶ ὄχι ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ.

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ 16ης ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.

— Ἡ νότος εὐφρογιά — Ἡ πραγματεία τοῦ Δόκτορος Νιφοράτου — τὰ ἀτελευτήτητα εὐγε τοῦ πλήθους — Ἡ διάλεξις περὶ πατροκτόνων — Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὰ δάκρυα τῶν ἀκραστῶν — αἱ τελευταῖαι φράσεις τῆς περὶ « Πατροκτόνων » διαλέξεώς μας.

Πρότινος χρόνου ἐνέτηκε δυστυχῶς ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἐπάρατος νότος Εὐφρογιά ἥτις ἠρθῆμυτε ἱκανὰ μέχρι σήμερον θύματα, εὐτυχῶς ὁμοῦς ὁ εὐγενῆς καὶ ἀλτροιοῦσθης Ἰατρὸς κ. Λουκάς Νιφοράτος διὰ τῆς ταχειας ὀξυνοίας ἥτις τὸν χαρακτηρίζει ἴδουνηθῆ ν' ἀντιληρθῆ τὸν πρώτον εὐλογιῶντα καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα τῆς ἀπομονώσεως μέτρα καὶ ἐξακολουθῶν ν' ἀγρυπνῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σὺν τῇ προθύμῳ καὶ δραστηριοστάτῃ καὶ λίαν ἐπαινετῇ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐνεργεία, κατορθώθη λίαν ἐγκαίρως νὰ φραχθῆ ἡ ὁρμὴ τῆς νόσου ἥτις ἀλλως τε θὰ ἠρθῆμυε σήμερον πληθὺν θυμάτων.

Ὁ Κοσ Νιφοράτος ἐν τούτοις δὲν ἠρέστη εἰς τὴν κατὰ καθῆκον, ταύτην ἐργασίαν, ἀλλ' ἀνθρωπιστικῶς σκεπτόμενος ἔκρινεν ὡς ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ ποιήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διάλεξιν ἐν τῷ Λαϊκῷ τῆς πόλεως Ἀναγνωστηρίῳ ὅπως, ἐξικονίζων διὰ ζωῆς φωνῆς τὰς αἰτίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς φοβερᾶς νόσου, καταστήσῃ προσηκτικούς καὶ ἐνημέρους τοὺς κατοίκους ἐπὶ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων δύναται οὕτοι ν' ἀποφύγωσι τὸ μίαισμα τῆς εὐφρογίας !

Τῶντι δὲ τὴν παρελθούταν Κυριακὴν ἐνώπιον μεγάλου πλήθους διεπραγματεύθη τὸ θέμα τοῦτο, ἡ δὲ ὁμιλία του ὑπῆρξεν ἀληθῶς εἰπεῖν ἕξοχος πραγματεία ἐπὶ τῆς νότου εὐφρογίας, ἐν πλείματι ἀνυπομέθεα μὴ δυνάμενοι ἐλλείπει γάρου νὰ δημοσιεύσωμεν διότι αὕτη

ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΥΟΙΚΙΡΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

δεικνύει οὐ μόνον τὸν ἄνδρα τῶν γνώσεων, οὐ μόνον τὸν τέλειον Ἀσκληπιάδην ἀλλὰ καὶ τὸν ιδεωδέστατον Κοσμοπολίτην ὅστις ὑπόσχεται οὐ μόνον τὴν Θεραπείαν τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ τὴν Θεραπείαν τῶν κοινωνικῶν νόσων αἵτινες εἶνε οἱ μᾶλλον μεταδοτικαὶ καὶ καταστροφικαί.

Τὸ πέρασ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Νιφοράτου διεδέχθησαν τὰ ἀτελεύτητα εὐγε ὄλου ἐκείνου τοῦ πλήθους ὅπερ διὰ τοῦτου ἐδείκνυεν ἄρ' ἐνὸς τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ ἄρ' ἐτέρου τὴν ἐκτίμησιν ἣν ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν πρὸς τὸν ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Νεαπόλει ἐπαξίως σποδῶσαντα κ. Λούκαν Νιφοράτον καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ δωδεκαετίαν παντοειδῆς ὑπηρεσίας προσφέραντα πρὸς τοὺς Ἑλληνας Μετανάστας συνεπεία τῶν ὁποίων πολὺ δικαίως ποῶν ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐτίμησεν μὲ τὸ παράσημον τῶν ἱπποτῶν!

Μάλιστα κ. κ. « αἱ ὑπὲρ τῶν ἄλλων θυσίαι καὶ μέριμναι ἀναβιβάζουν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν ἔδραν τῶν ἱπποτῶν! αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἰδίων καὶ τῆς πολιτελείας καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων καταβιβάζουν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τὰς ἔδρας τῶν ἱπποτῶν! διότι ὁ ἱπποτισμὸς δὲν κληρονομεῖται ἀλλὰ ἀποκτιᾶται καὶ ἀποκτᾶται ὄχι διὰ τῆς ἐναποθηκείσεως χρημάτων καὶ ντουρέττας ἀλλὰ διὰ τῆς θυσιᾶς καὶ τῆς ἐργασίας! »

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς πραγματείας ταύτης ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἀνεπτύξαμεν τὸ περὶ « πατροκτόνων » θέμα ὅπερ προεκήθη ἀπὸ τὴν κατὰ τοῦ πατροκτόνου Δραγιστέβη δίκην καὶ ἦν ὁ Λαὸς τῆ πρωτοβουλία τοῦ « Ἀναγνωστήριου » διὰ βοῆς ἐζήτησεν τὴν εἰς ἰσόβια καταδίκην τοῦ ἀπαίσιου Δολοφόνου.

Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αἰτίας τοῦ ἐκτάκτου ἀλλὰ ἀνδρικοῦ καὶ ἐπιβεβλημένου τούτου τοῦ Λαοῦ Κινήματος ἐσηματίσθησαν τὰ ἀναγκαῖα σχόλια καὶ τινες ἐκ τῶν κατοικοῶν καὶ φύσει εἰς τὸ ἐγκλημα βεπόντων καὶ ἐρεσκομένων ἐξεμεταλλεύθησαν, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς « Ἀναστάσεως » ἐγράψαμε, τὴν φυσικὴν τοῦ Λαοῦ ἀγαθότητα καὶ ἐπιεικείαν καὶ τῶν ἐκείνων ἰδυνήθησαν, διὰ τῆς τέχνης ἦν συνήθως πρὸς ἴδιον ὄφελος ἀναπτύσσει τὰ ἰδιοτελῆ καὶ κακὰ στοιχεῖα τῆς Κοινωνίας, νὰ πείσῃ τινὰς τῶν ἀπλοϊκοτέρων ἀνθρώπων ὅτι ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων ἦτο αὐστηρὰ καὶ ὅτι τὸ Κίνημα τοῦ Λαοῦ ἦτο ἄξιον μομφῆς, ἔνεκεν τούτου ἠναγκάσθημεν καὶ νὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προηγουμένον φύλλο τῆς « Ἐφημερίδος μας » καὶ ἵνα μὴ οὐδὲ εἰς ἐκ τῶν Πολιτῶν μείνῃ ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ὠφελείας ἣν ἔφερον τὸ κίνημα τοῦτο ἐθεωρήταμεν πρέπον νὰ ποιήσωμεν δημοσίᾳ ἐν τῷ « Ἀναγνωστήριῳ » Διάλεξιν περὶ « Πατροκτόνων » ἀπὸ προηγουμένως προὐκαλέσαμεν πάντα βουλάμενον καὶ ἔχοντα κοινὸν νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ἀντιπροῦσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἐπὶ τούτῳ κρίσεις του δεχόμενοι Διαλογικὴν συζήτησιν. Καὶ ἂμ' ἔπος ἂμ' ἔργον τὴν 16ην ἰσταμένου ἐγένετο ἡ διάλεξις αὐτῆ ὅ δὲ Λαὸς ἐδείξεν λίαν καταφανῶς ὅτι καὶ τολμᾷ ὅταν παραστή ἀνάγκη καὶ κρίνει καλῶς μὴ πρὸς τῶν οὔτε εἰς

τὰς μομφὰς οὔτε εἰς τὴν μανίαν τῶν ζημιουμένων ἐκ τῶν τιμητικῶν αὐτῶν περιστάσεων! διδάξας ἂμὰ τοὺς ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΥΣ καὶ ΣΚΥΛΛΟΥΣ οἵτινες κατορθώνουν πάντοτε ἐν καιρῷ ἐκλογῶν καὶ τοιούτων Δικῶν νὰ γλύφωσι κόκκοιλα ριπτόμενα πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς αἰσχρᾶς τραπέζης τῶν Δολοφόνων τοῦ Ἔθνους καὶ τῶς Πατέρων, ὅτι οἱ Μεγάθυμοι καὶ εὐγενεῖς Πολῖται δὲν ἐπτοήθησαν οὔτε ἀπὸ τὸ τρίξιμον τῶν ὀξέων ὀδόντων οὔτε ἀπὸ τὴν ὀξύτητα τῶν γαυγισμάτων, ἀλλὰ σὰν ἀληθεῖς Μολοσσοὶ τοῦ καθήκοντος ἐδείξαν ἄρ' ἐνὸς τὴν ἰσχύν των καὶ ἄρ' ἐτέρου τὴν περιφρόνησιν των περιμένοντες τὴν ἐσπέραν τῆς 16ης ἰσταμένου ἵνα δείξωσι τρανώτατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα τὴν ἀποδοκίμασίαν τους εἰς ὅλους τοὺς τολμήσαντας νὰ εἴπωσιν ὅτι τὸ κίνημα ἦτο κακόν!

Τῶντι δὲ ἄρ' ἡς ἰδρῦθη τὸ εὐγενὲς καὶ ὠφέλιμον τοῦτο ἴδρυμα οὐδέποτε εἶδε τόσον πλῆθος καὶ τόσον ἀσφυκτικὸν συνωστισμὸν καὶ τόσον ἀκραίην ἐνθουσιασμὸν. Καὶ τὰ δύο φύλα ἀντεπροσωπεύοντο ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῶν κατοικῶν τῆς Πόλεως.

Ἡ αἴθουσα τῶν Γυναικῶν ἐφιλοξένοι πλείονας τῶν διακοσίων πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας αἱ δὲ αἴθουσαι τῆς Ἀναγνώσεως, τῆς Διδασκαλίας, τὸ Γραφεῖον, τὸ Καπνιστήριον, ὁ Διάδρομος, ἡ κλίμαξ καὶ ἡ κάτωθι Πλατεῖα Ρῆγα Φεραίου ὑπερεπληροῦντο ἀπὸ πλείονας τῶν χιλίων πεντακοσίων Ἀνδρῶν! οἵτινες δι' ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων ἐδέχθησαν τὰς τελευταίας τὰς δε φράσεις μας.

Τὸ « Ἀναγνωστήριον », ὃ Κεραλλῆνες, βᾶσιν ἔχον τὴν Ἱστορίαν τῶν μεγάλων Προγόνων καὶ σκοπὸν τὸν ἐξευγενισμὸν καὶ τὴν μόρφωσιν θὰ πολεμήσῃ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ, θὰ σπᾶσῃ τὸ κόμμα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, θὰ σιγματίσῃ πᾶσαν κακίην καὶ φαῦλον πράξιν, θὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ιδέαν τῆς ἐγκλείσεως ἰσοβίως ὅλων τῶν ἐκφύλων ὧν τὸ δηλητηριον εἶνε μᾶλλον ἐπικίνδυνον τοῦ δηλητηρίου τῆς εὐφρογίας, καὶ θὰ κρατήσῃ μίαν ἡμέραν τὴν σημαίαν τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ οὔτινος θεμέλιον ἔσεται ὁ Κοινωνισμὸς καὶ δύναμις ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ἀλληλοβοήθεια!

Ἰσόβια εἰς τοὺς Δολοφόνους τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Πατέρων—Ζήτω τὸ Δίκαιον καὶ ὁ Λαός. » καὶ Δάκρυα ἐνθουσιασμοῦ ἐπεσφράγιταν τὰς μεγάλας ταύτας ἐννοίας.

Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν δύνανται οἱ Κεραλλῆνες νὰ καυχῶσιν δικαίως ὅτι δὲν ὑπεροῦσι τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων πόλεων τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὡς πρὸς τὸ Μορφωτικὸν καὶ Ἀνθρωπιστικὸν Ἐντυεκτήριόν των.

Τὸ Λαϊκὸν τοῦτο Ἀναγνωστήριον μαρτυρεῖ τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν, καθὸς λειτουργοῦν ἤδη ἀπὸ ἐνὸς ἔτους μεταμορφώθη εἰς πηρὴν ἀναπτύξεως καὶ ἡθικῆς καλῶς ἐννοουμένης καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ εἰς τὰς γυναῖκας.

Αί περί Ἐργασίας—Δικαιοσύνης—Αὐταπαρνήσεως—
—Ἀγάπης—Ἀλληλοβοηθείας καὶ αἱ περί Κοινωνιολο-
γίας—Ἀλτρουϊσμοῦ—Ἀνορθώσεως τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν
Ἐργατῶν καὶ παντὸς ὠφελίμου, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, θέ-
ματος διεδέχθησαν ἀλλήλας καὶ ἐρριζοβόλησαν μέσα
στὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν τε Πολιτῶν καὶ Πο-
λιτιδῶν ὡς δεικνύουσιν οἱ καρποὶ τοὺς ὁποίους δρέπομεν
καὶ γεύομεθα σήμερον.

Εὖγε Λαεὶ! θάρρει καὶ ἐργάζου καὶ θὰ νικήτης ταχύ-
τερον ἢ ὅσον ἐλπίζεις « τὸν πόνον πωλοῦσιν ὑμῖν τ' ἀ-
γαθ' οἱ Θεοί. »

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἐξ Ἀργοςτολίου ἐπὶ ἐξάμηνον συνδρομηταὶ τῆς
« Ἀναστάσεως » ἔπαυσαν νὰ ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῆς
λήψεως τοῦ φύλλου ἀπὸ τῆς 1ης ἰσταμένου ἐκτὸς ἐκεί-
νων οἵτινες ἀνενέωσαν τὴν συνδρομὴν των, πᾶς δὲ βου-
λόμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ ὡς συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ
προπληρωσῇ, ταῦτα πρὸς ἀποσόβησιν παρεξηγήσεων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ.

Ἡ δράσις τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐ-
βδομάδα ὑπῆρξεν ἀξία πολλῶν ἐπαίνων, παρετηρήθη τέλος
πάντων ζωὴ ἐν αὐτῇ καὶ κίνησις συνεπεία τῶν ὁποίων ἡ-
σκήθη ἀρκοῦσα ἐποπτεία καὶ εἰς τὰ « ζύγια » καὶ εἰς τὴν
καθαριότητα καὶ εἰς τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου, ἀποτέλεσμα
τούτου ὑπῆρξεν ἡ κτάσχεσις πολλῶν ἄρτων καὶ ἡ διόρθω-
σις πολλῶν ἀτόπων.

Συγχάριζομεν τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, τὸν κ.
Ἀστυνόμον καὶ ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἅτινα ὅπως δῆ-
ποτε συνέτειναν εἰς τὴν νέαν ταύτην ὁδὸν ἣν ἤρξισε χρεάσ-
σουσα ἡ Ἀστυνομία μας, παρακαλοῦμε δὲ θερμῶς τὸν κ.
Διευθυντὴν καὶ πάλιν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ Δελτίον τῆς Ἀστυ-
νομίας ἵνα ἐπισήμως γνωρίζει ἡ Κοινωνία τὴν τε δρά-
σιν τῆς Ἐξουσίας ὡς καὶ τὴν λαιμαργίαν μερικῶν ἐκμεταλ-
λευτῶν.

ΛΑΓΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ διαλέξεις διακόπτονται ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνε-
κεν τῆς νόσου εὐφλογιάς καθόσον ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου
συνωτισμοῦ ὑπάρχει φόβος κινδύνου.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΗΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΑΡΣΕΝΗ

Εἰδοποιούμεν τοὺς ἀξιότιμοις πελάτας μας ὅτι ἔ-
φθασεν εἰς τὸ Ἐργαστήριον μας ὁλοκλήρως ἡ συλλογὴ
τῶν χειμερινῶν βρασιμάτων ὧν ἡ ποιότης καὶ ἡ γυα-

ματισμοὶ εἶνε ἀνώτεροι τῆς κοινῆς βελάμας, αἱ δὲ τι-
μαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ ὡς ἐλαττωμένα κατὰ
τὸ 20 0]0.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις βεβαιοῖ τ' ἀνωτέρω.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ « Η ΜΕΛΙΣΣΑ »

ΓΕΩΡ. ΔΡΑΓΩΝΑ

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο πωλοῦνται ὅλα τὰ
εἶδη τῆς σακχαροπλαστικῆς, βροσολία ἀρίστης ποιότητος
καὶ κονιάκ ἐκλεκτὰ « Τούλ » κατασκευάζονται δὲ παντὸς
εἶδους γλυκὰ καὶ γλυκύσματα διὰ γάμους, βαπτίσια,
ἐορτὰς κτλ. Τὸ τέλειον τῆς τέχνης καὶ αἱ λογικαὶ τι-
μαὶ πιστοποιοῦσιν οἱ πολυπληθεῖς πελάται μας.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Κατ' αὐτοὺς τάξεις εἶνε ἡ κατάστασις ἐκείνη κατὰ τὴν
ὁποίαν δύνανται νὰ καταβροχθίζωσι τοὺς ὁμοίους των, ἀτα-
ξία δὲ ἐκείνη ἡ κατάσταση, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καταβρο-
χθιζόμενοι θὰ ἤθελον νὰ μὴ καταβροχθίζωνται, ἀλλὰ νὰ
ζῶσιν.

Διὰ τοιούτων συλλογισμῶν οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύεται
εἰμὶ ὅτι οἱ ὀλίγοι ἰσχυροὶ, αἰσθάνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἀσυνειδήτως, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου
τούτου, « ὅσα ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποι-
εῖτε αὐτοῖς ὁμοίως », ὄχι μόνον καταστρέφει τὴν ὑπεροχὴν
αὐτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καταδεικνύει καὶ ὅλην τὴν
ἀνηθηκότητά των καὶ ἀπνευρωσίαν των. Βεβαίως οἱ ἄν-
θρωποι αὐτοὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σκεφθῶσι κλλίτερον.

Ἄλλ' οἱ ἐργάται, τοὺς ὁποίους διώκουν ἀπὸ τὴν γῆν
τὴν ὁποίαν κλλιτεροῦσι, φορτῶνουν καὶ ἐξαντλοῦν μὲ φό-
ρους δυσβαστάκτους, ζευγνύουν εἰς τὰ ἀναγκαστικὰ ἔργα
τῶν ἐργοστασίων καὶ μεταμορφῶνουν εἰς δούλους στρατιώτας,
ἠνγκασμένους νὰ κοπιᾶζον ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀδελφούς
των, εἶνε καιρὸς νὰ ἐννοήσωσιν σχεδόν, ὅτι μόνον ἡ πίστις
πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ θὰ τοὺς
ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰ βράσανά των.

Ὅλων τῶν κκκῶν τούτων αἰτία εἶνε ἡ ἀδικηφορία πρὸς
τὸν νόμον τοῦτον, ἥτις ἔτι μᾶλλον τὰ αὐξάνει. Ὅθεν εἶνε
καιρὸς νὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἐργάται ὅτι ἡ σωτηρία των ὑπάρ-
χει μόνον εἰς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖ-
ται, εἰ μὴ νὰ ἐφαρμόσωσι αὐτὸν τὸν νόμον τῆς ἀλληλοου-
λαθείας καὶ ἀλληλοβοηθείας, διὰ νὰ κλλιτερεύσῃ ἀμέσως
ἡ κατάστασις των, θὰ κλλιτερεύσῃ δὲ τοσοῦτον μᾶλλον
καθ' ὅσον θὰ εἶνε περισσότεροι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ποιῶσιν
εἰς τοὺς ἄλλους, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον καὶ αὐτοὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ
ποιῶσιν οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Ταῦτα δὲ δὲν εἶνε καθόλου ἀσημασιώδη φλυαρία, καθὼς
εἶνε αἱ ἐκκλησιαστικαὶ πολιτεαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ θε-
ωρίαι, ἀλλ' ἐν ἀσφακῶν πραγματικῶν δὲ τὴν ἀπέλευθε-
ρωσίαν των. (ἀκολουθεῖ)

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ